

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Drago Nemeč

Verwerende partij: Republika Slovenija

Dictum

- 1) Artikel 2, punt 1, van richtlijn 2000/35 van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties, moet aldus worden uitgelegd dat een natuurlijke persoon die een vergunning bezit voor de uitoefening van een activiteit als zelfstandig ambachtsman, moet worden beschouwd als „onderneming” in de zin van die bepaling, en de door hem gesloten transactie als een „handelstransactie” in de zin van diezelfde bepaling, indien die transactie weliswaar niet valt onder de activiteit waarvoor die vergunning is afgegeven, maar — het is aan de verwijzende rechterlijke instantie om dit gelet op alle betrokken omstandigheden te beoordelen — wordt verricht in de uitoefening van een gestructureerde en duurzame zelfstandige economische of beroepsmatige activiteit.
- 2) Richtlijn 2000/35 moet aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staat aan een nationale wettelijke regeling als artikel 376 van de Obligacijski zakonik (verbintenissenwetboek), op grond waarvan vervallen maar niet betaalde verdragingsrente niet langer doorloopt wanneer het bedrag ervan het bedrag van de hoofdsom heeft bereikt.

⁽¹⁾ PB C 302 van 14.9.2015.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 14 december 2016 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione Tributaria Regionale di Roma — Italië) — Mercedes Benz Italia SpA/ Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Zaak C-378/15) ⁽¹⁾

[Prejudiciële verwijzing — Fiscale bepalingen — Belasting over de toegevoegde waarde — Richtlijn 77/388/EEG — Artikel 17, lid 5, derde alinea, onder d) — Werkingssfeer — Toepassing van een pro rata voor de aftrek op de belasting over de toegevoegde waarde die is geheven over de verwerving van alle door een belastingplichtige gebruikte goederen en diensten — Bijkomstige handelingen — Gebruik van de omzet als aanwijzing]

(2017/C 046/06)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Mercedes Benz Italia SpA

Verwerende partij: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Dictum

Artikel 17, lid 5, derde alinea, onder d), en artikel 19 van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moeten aldus worden uitgelegd dat zij niet in de weg staan aan een nationale regeling en een nationale praktijk, zoals die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, op grond waarvan een belastingplichtige verplicht is:

— voor alle door hem verworven goederen en diensten een pro rata voor de toepassing van de aftrek toe te passen dat is gebaseerd op de omzet, zonder dat is voorzien in een berekeningsmethode die is gebaseerd op de aard en daadwerkelijke bestemming van elk van de verworven goederen en diensten en objectief weergeeft welk aandeel van de uitgaven werkelijk toe te rekenen is aan elk van de belaste of niet-belaste activiteiten, en

- uit te gaan van de samenstelling van zijn omzet om vast te stellen welke handelingen als „bijkomstig” kunnen worden aangemerkt, mits bij de met het oog daarop verrichte beoordeling ook rekening wordt gehouden met het verband tussen die handelingen en de belastbare activiteiten van die belastingplichtige en, in voorkomend geval, met het gebruik dat deze handelingen impliceren van de goederen en diensten waarvoor belasting over de toegevoegde waarde is verschuldigd.

⁽¹⁾ PB C 337 van 12.10.2015.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 15 december 2016 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Cour administrative — Luxemburg) — Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Gevoegde zaken C-401/15 tot en met C-403/15) ⁽¹⁾

(Prejudiciële verwijzing — Vrij verkeer van personen — Rechten van de werknemers — Gelijke behandeling — Sociale voordelen — Studiefinanciering voor het volgen van hoger onderwijs — Verwantschapsvoorwaarde — Begrip „kind” — Kind van de echtgenoot of van de geregistreerd partner — Bijdrage in het onderhoud van dat kind)

(2017/C 046/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Cour administrative

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)

Verwerende partij: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Dictum

Artikel 45 VWEU en artikel 7, lid 2, van verordening (EU) nr. 492/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie, moeten in die zin worden uitgelegd dat onder kind van een grensarbeider dat indirect aanspraak kan maken op de in laatstgenoemde bepaling bedoelde sociale voordelen, zoals de studiefinanciering die door een lidstaat wordt toegekend aan kinderen van werknemers die hun activiteiten in deze staat uitoefenen of hebben uitgeoefend, niet alleen moet worden verstaan het kind dat een bloedverwant van die werknemer is, maar ook het kind van de echtgenoot of geregistreerd partner van die werknemer, wanneer deze werknemer voorziet in het onderhoud van dat kind. Dit laatste vereiste vloeit voort uit een feitelijke situatie en de beoordeling daarvan is de taak van de overheidsinstanties en, in voorkomend geval, van de nationale rechter, zonder dat de redenen voor deze bijdrage hoeven te worden bepaald of de exacte omvang ervan hoeft te worden berekend.

⁽¹⁾ PB C 302 van 14.9.2015.